

(ד) > W (א) (ה)

ג (יג) זוג המקשקש לשעות. ר"ל מורה השעות [שקורין וייגער] סט"ט להשמיע קול להודיע השעות:

(ל) ז'און ס'און ס'און ס'און

(ז) נ"ל (א)

(ז) א'און ס'און ס'און ס'און (ס'און ס'און)

(ז) א'און ס'און ס'און ס'און (א'און ס'און)

(ז) א'און ס'און ס'און ס'און (א'און ס'און)

(ל) א'און ס'און ס'און

ג [נ] (יג) זוג המקשקש לשעות עשן

ע"י משקלות (יד) מותר לערכו (טו) ולהכינו מבע"י כדי שילך ויקשקש כל השבת:

(ז) א'און ס'און ס'און

(ז) א'און ס'און ס'און (א'און ס'און)

ובש"ת שבט הלוי (ח"ג סי' צז) כתב ששעון שיכול היה להמשיך לפעול עד מוצאי שבת גם בלי תנועת היר בשבת, מותר ללבושו משום שאינו מתכוין לכך, ואין דינו כמוי שמחמם תולעי משי תחת אצילי חו

כח. שעון אוטומטי, דהיינו שעון שמכוון את עצמו עלידי תנועת היד, מותר לענוד אותו בשעה שהוא פועל (סו), אבל בשעה שאינו פועל — אסור לענודו (סב). אפילו הוא שעון זהב המשמש תכשיט, שכן מסתבר שבשעת הענידה הוא מתכוון לכונו בתנועתו, ואף אסור לטלטלו (גז).

(סא) שו"ת חלקת יעקב ח"א סי' עה, שו"ת שאלי ציון או"ח דף קג סוד"ה ואם, שו"ת ציון אליעזר ח"ט סי' כ. ומהגרש"ז אויערבך שליט"א שמעתי, דאף שדעת האדם לכוון את השעון ע"י תנועותיו, ואפשר דחשיב ממש כמתכוין לכך, אעפ"כ נראה להתיר, דכיון שהשעון פועל, והעונדו אינו אלא מאריך זמן פעולתו, ולכן כיון שהשעון ערוך באופן כזה שחוזר לתיקונו ע"י תנועה קלה שהאדם עושה, מסתבר דאין השעון חשיב כמקולקל, וממילא לא חשיב בתנועותו כמתקן, והרי קי"ל דאין בנין בכלים בדבר שא"צ מעשה אומן, ועוד, דא"א לומר על דבר שנעשה כמה וכמה פעמים ביום דיחשב כמכה בפטיש, וכיון שגם במכוון ממש, אם השעון פועל, מצאנו להקל, עיין לעיל הערה מג, נראה דאין לאסור, עכ"ה, ועיין גם שו"ת יביע אומר ח"ו

התולעים ואף על גב שהיא יפסיק רישא, זהו יפסיק רישא ולא איכפת ליה (והוא גם תרי דרבנן וקרוב לגרמא), אבל אם בלי תנועת ידו לא היה ממשיך השעון לפעול, וכן כיו"ט הסמוך לשבת ונחמת תנועת ידו יפעל השעון בירט, שהוא יפסיק רישא ריחא ליה, נשאר שם בצ"ע. סיים שבאופנים אלו אין בנו כח למחות ביר הנהגים להקל.

(ז) א'און ס'און ס'און

שעון אוטומטי שמכוון עצמו על ידי תנועות היד או קרני השמש צ"א. שעון אוטומטי, דהיינו שמכוון עצמו וממשיך הליכתו על ידי תנועות היד או קרני השמש, מותר ללבושו בשבת בשעה שהוא פועל, אבל אם פסק הילוכו אסור ללבושו^ט.

ואמר מרדכי שליט"א דשעון אוטומטי הנערך ממילא ע"י תנועות היד או קרני השמש כשהאדם הולך לפי תומו, לכא"ר בעוד השעון הולך ליכא למיחש למירי, דמצד הדין נקטינן כדעת רוב אחרונים דליכא איסורא בעריכת שעון בעודו הולך אלא שנוהגין איסור כוליכא צורך חולה ממהגא ולא מדינא, ומסתברא שהאיסור הוא דוקא בעושה פעולה ניכרת בעריכת השעון, וע"כ בנוד"ד דליכא שום פעולה מכוונת לעריכת השעון אין לאסור, ואפי' נימא ריש בעריכת השעון איסור דרבנן אף בעודו הולך, מ"מ בנוד"ד י"ל שאין בו חשיבות מעשה חקון מנא כלל כיון

דליכא מעשה מכוונת לעריכת השעון, ועדיף מפס"ד כיון שאין עושה מעשה, רק מתעסק בתנועותיו לפי תומו והשעון נערכת ממילא, ואכנס אם כבר נפסק הילוכו של השעון אסור לעונדו בשבת, דבזה בודאי מכיון תנועותיו בתחילת לבישתו שיתחיל השעון לילך ריש כזה מעשה בכונה ואסור, וכ"כ הגרש"ז (ש"ש"כ, דפרי"ח פ"ח ד"ע ז) דבעונדו הולך כוונה ללבושו עיי"ש, עכ"ד. וע"ע שו"ת שבט הלוי (ח"ג סי' צז) שהאריך נוטה להקל, וכ"פ בשו"ת חלקת יעקב ואו"ח סי' קג) ושו"ת ציון אליעזר (ח"ט סי' כ) ושו"ת יביע אומר (ח"ו סי' קמ"ג).